

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਜੇ.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੰਤ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1961 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ, 1075।

ਸਤੰਬਰ 24, 1971

1908 ਦਾ ਐਕਟ) — ਸੈਕਸ਼ਨ 35-ਏ — ਕੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਤਸੱਦਦ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 8)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਏ ਸਿਰਫ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਘਿਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਗਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਹੈ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ ਦਾ ਵਾਜਬ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 35-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 8)

ਸਰ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1961 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੀ ਹੋਈ। ਕਲਾਸ, ਅਮੀਤਸਰ, ਮਿਤੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1960, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀ. ਟੀ. ਕੱਲ ਲਾਗਤ. ts. ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1960 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 245 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਸ.ਐਲ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਮੁਨੀਸ਼ਵਰ ਪੁਰੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਰ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਈ.ਐਸ. ਵਿਮਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ ਉਜਰਾਲ, ਜੇ.-(1) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਰੋਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਘਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਤੋਂ ਇਹ ਘਰ ਭਜਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ

Parkash Chand Seth v. Sant Singh (Gujral, J.)

ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹੁੰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਕਾਰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲੈ ਆਇਆ। 500 ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (2) ਵਿਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ 12 ਸਮਰੱਥ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- (4) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠਾ, ਫਜ਼ੂਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
- (5) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ?
- (6) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ?
- (7) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਿਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
- (8) ਧਾਰਾ 35-ਏ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਹੜੀ ਧਿਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 4 ਅਤੇ 5 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 8 ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 100 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 13 ਮਾਰਚ 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2, 6 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਅਬਦੁਲ ਸਮਦ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਰਹਿਮਤੁੱਲਾ ਖਾਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਝੂਠ

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 35-ਏ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਧਾਰਾ 35-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਖਰਾਬ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Parkash Chand Seth v. Sant Singh (Gujral, J.)

(4) ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 35- ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 35-Atrelatesatoa theo awardpof scompensato. ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"(4) ਕਿਸੇ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਅਸਲੀਲ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਘਿਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਝੂਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 35-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35-ਏ ਸਿਰਫ਼ 'ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਉਪ- ਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਨਾਕਾਫੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ, ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ, ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੋਕ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਯੋਗ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖ, ਵਿਅਕਤੀ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। -ਵਿਨਵੀਲਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ "ਵਿਨਵੀਲਡ ਆਨ ਟੋਰਟ (ਸੱਤਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ)" ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖਤਰਨਾਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। , ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਡਮ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਰਨਾਕ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ

ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਨਫੀਲਡ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਰਨਾਕ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਘਿਣਾਉਣੇ ਤਜੱਦਦ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਨ ਵਿਨਫੀਲਡ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਨਾ 716 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

¹ ਹਿਚੀਸਪੈਟੈਂਟਲੀਫਲਸੇ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, 1 ਥਲੈਟ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਕੇ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਿਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ -----ਜੋ ਕਿ a ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ

ਤੱਥ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਘਟੋ-ਘਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਨ ਫੀਲਡ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ - ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਹੈਰੀ ਸਟ੍ਰੀਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ 'ਲਾਅ ਆਫ ਟਾਰਟਸ' (ਪੰਨਾ 402 'ਤੇ ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਟੋਰਟ ਦੀ "ਨੁਕਸਾਨ" ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਮੁੜ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ", ਪਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੇਵਿਲ ਬਨਾਮ ਰੱਬਰਟਸ (2), ਹੋਲਟ, ਸੀਜੇ, ਨੇ 1698 ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਲਟ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦ ਕੁਆਰਟਜ਼ ਹਿੱਲ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਗੋਲਡ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਈਅਰ (3) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆਉਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(3) (1698) 1 ਐਲ.ਡੀ. ਰੋਮ. 374.

(4) 11 Q3D . 674.

ਸੇਵਿਲ ਬਨਾਮ ਰੋਬਰਟਸ ਵਿੱਚ ਹੋਲਟ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ । ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ । "(1) ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਰ ਐਂਡਰਿਊ ਹੈਨਲੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਬਰਸਟਾਲ: ਰੋਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। 180.(2) ਦ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ , ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ, ਜਾਂ ਅੰਗ, ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨੀਂਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (3)। ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕਿਸਮ, ਜੋ

ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਲਈ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਜਿਊਰੀ ਹੈ , ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਟ ਉਸਨੂੰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੋਲਟ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆਉਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਧੋਖਾਧੜੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਬਦਨੀਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪ-ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ।”

Parkash Chand Seth v. Sant Singh (Gujral, J.)

(6) ਉਸ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜੱਜ ਉਸਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) The obs Theiti ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ; asabovee ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਨਜੀਸ਼ੋ ਰਤਨਜੀ ਕਰਾਂਜੀ ਬਨਾਮ ਬਬੇ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਸੀਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਹ ਫੌਗ ਬਨਾਮ ਨਾਮ ਕੇ (5) ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ, ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਐਕਸ਼ਨ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਜਿਸਦੀ - ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੈਰੀ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਅ ਆਫ ਟੋਰਟਸ (ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1698 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਹੋਲਟ, ਸੀ ਜੇ, ਨੇ ਸੇਵਿਲ ਬਨਾਮ ਰੌਬਰਟਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਤਸੱਦਦ ਦੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ, . ਆਹ ਫੌਗ ਦੇ ਕੇਸ (5) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲੀਚ, ਜੇ. ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੰਭੀਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੇਗੂ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਪੈਨਸ਼ੋਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਪੈਡਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਮੁਦਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਚਾਲਿਤ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ,

(5) ਏਆਈਆਰ, 1945 ਬੰਬ 320.

(6) ਏਆਈਆਰ 1934 ਰੰਗੂਨ 75

ਬੇਵਨ, ਜੇ. _

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ, ਇਹ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਧਾਰ ਜਾਂ ਵੱਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ'- ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ AH ਕ੍ਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ.

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੁਕਸਾਨ *Savile*s* ਕੇਸ (supra) ਵਿੱਚ ਹੋਲਟ, CJ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ 11 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) ਵਰਾਂਡੇ ਦੀ ਛੱਤ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਵਰਾਂਡੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਰਾਂਡਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਾਂਡੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁਦਾਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਰਾਂਡਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕਿੰਟ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਰਾਂਡੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਭਾਰੀ ਲੋਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੀਂਸ਼ਲ 'ਤੇ ਲੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੋ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੋਐਸਜੇਸੀ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

Parkash Chand Seth v. Sant Singh (Gujra 11, J.)